

Påskevenner med pinsefrimodighet

Pinsebetraktning av professor Gunhild Hagesæther

Joh, 14,15-21:

«Dersom dere elsker meg, holder dere mine bud. Og jeg vil be Faderen, og han skal gi dere en annen talsmann, som skal bli hos dere for alltid: Sannhetens ånd. Verden kan ikke ta imot ham, for verden ser ham ikke og kjenner ham ikke. Men dere kjenner ham, han skal bli hos dere og skal være i dere. Om en liten stund ser ikke verden meg mer. Men dere ser meg, for jeg lever, og dere skal også leve. Den dagen skal dere skjønne at jeg er i min Far, og at dere er i meg og jeg i dere.

Den som har mine bud og holder dem, han er det som elsker meg. Og den som elsker meg, skal elskes av min Far. Også jeg skal elske ham og åpenbare meg for ham».

Ikke av egen fornuft.

"Jeg tror ikke at jeg av egen fornuft eller kraft kan tro på Jesus Kristus, min Herre, eller komme til ham," sier Luther i sin forklaring til 3. trosartikkel. Vi er nok mange som kan gi vår tilslutning til det utsagnet. Jesus var for øvrig av samme oppfatning. Derfor lovet han å sende talsmannen.

Disiplene hadde Jesus selv som læremester. De fikk del i det som ble talt til de store folkemengdene, men også privatundervisning med tilhørende praksis. På forhånd fikk de høre at Jesus skulle dø og stå opp igjen. Før det de opplevde som katastrofeen i deres liv inntraff, sa han til dem at han ville "be Faderen, og han skal gi dere en annen talsmann, som skal bli hos dere for alltid: Sannhetens ånd"

Selv da de fikk kvinnenenes melding om oppstandelsen og ble minnet om det som sto i skriftene om at Messias skulle lide og dø, skjønte de ikke sammenhengen. Og etter å ha møtt Jesus igjen, gjentatte ganger, hadde de ennå ikke fått frimodigheten tilbake. De trengte spesialpedagogisk hjelp og tilpasset opplæring, hele flokken. – Og så kom pinsen.

Vi sier gjerne vi er påskevenner, Vi hører med glede budskapet om ham som ga sitt liv til soning for våre synder. Vi synger vårt "Halleluja" i takknemlighet, over oppstandelsen. Men i egen kraft klarer vi ikke tro, selv om vi ikke som disiplene samles bak låste dører, kan det være så som så med frimodigheten.-Og så kommer pinsen.

Så kom pinsen

Det viste seg at det var nødvendig. Da det skjedde som Jesus hadde sagt ville skje, gikk disiplenes verden under.

Den hellige Ånd gjør det.

Disiplene opplevde pinseglede og pinsefrimodighet etter påskens "katastrofe". Det at vi, som disiplene, ikke av egen fornuft eller kraft kan tro på Jesus, har også for oss

Forts. s. 2

Syng med

Kjære sangvenner!

For en tid tilbake var jeg på besøk på en av avdelingene på Orkdal alders- og sykehjem. På den tiden var det mange som likte å syng på denne avdelingen, og flere beboere hadde bevart en fin sangstemme. En av favorittsangene var: "Syng kun i din ungdoms vår". I første vers heter det: "Engang dine ungdomskvad vil, når høsten kommer, glad tone deg i møte." Sangen er mer enn sann. Minnet om nære forhold, ansikter, ord og navn var gjerne borte. Men sangversene kom som perler på en snor. Så gikk sangen fra munn til øre og fra hjerte til hjerte. Jeg merket hvordan sangen formidlet kontakt mellom de som var tilstede.

Vi er mange som er glad i sang. På alders- og sykehjemmet bor også mange sangglade. Men det er ikke lett å bare begynne å syng, når en er sammen med andre. Derfor ønsker vi nå å legge til rette for sangsamlinger. Og da er vi avhengig av at noen er med og synger sammen med beboerne, og at noen vil lede på et enkelt vis. Vil du være med?

Samlingene skal være uformelle og uhytidelige. Beboerne kan komme litt etter hvert, om så er. Og ho Anna kan få stelt håret mens vi synger. Betjeningen ordner med sitt, eller er med og synger. Samlingen varer fra 30 til 45 minutter.

Vi trenger flere hjelpere og sangere. Noen som liker å syng sammen med, og som kanskje kan finne frem sangen for sidemannen eller kvinnen. Noen som vil

lede det hele: Ønske velkommen, si hvilke sanger vi skal syng. Noen som vil fortelle litt om livet "utenfor" institusjonen. Noe fra avisa, noe om årstiden, noe fra kirkeåret. Kanskje lese et kort stykke eller en andakt.

Det er rom for det meste som kvikker opp og er til glede. Det er bare fint om en vil benytte anledningen til å ta en prat med gamle kjente.

Utfordringen er om du kan være med en eller to ganger i måneden. Fra august blir det onsdager fra 10.00 – 12.00. Jeg vet at mange må ta forbehold om sykdom, men det må ikke være et hinder for å være med på dette. Vær med så lenge du har helse og har mulighet!

Beste sanghilsen
Sverre Solberg
Diakon

Syng med! – Bli med!

Møt opp i stua/kantina på Orkdal alders- og sykehjem onsdag 3. juni kl 10.00.
Informasjon om det å bli med på sangstunder.

Sangsamlinger ellers i sommer:

Torsdag 18. juni
Torsdag 9. juli
Torsdag 30. juli
Onsdag 12. august

Arr.: Diakoniutvalget i Orkdal i samarbeid med alders- og sykehjemmet

Påskevenner med pinsefrimodighet,

forts. fra s.1.

sin positive fortsettelse: "Den Hellige Ånd har kalt meg ved evangeliet, opplyst meg, helliggjort meg og holdt meg fast i den sanne tro"

Det er Åndens verk, ikke et resultat av min fromhet eller dyktighet. På egne vegne kan de fleste av oss gjerne vise beskjedenhet. På Guds vegne er det unødvendig.

Men pinsen er ikke primært den enkelte kristnes høytid, men menighetens. Den Hellige Ånd er ikke vår pri-

vate spesialpedagog, men menighetens talsmann. Luther sier i sin forklaring at Ånden "kaller, opplyser og helliggjør... hele den kristne kirke på jorden og bevarer den hos Jesus Kristus i den felles kristne tro."

Disiplene opplevde pinseglede og pinsefrimodighet, til tross for påskenderlag og frykt. Fordi talsmannen kom, skal også vi som fikk oppleve påskedag med glede, få møte fremtiden med frimodighet.

Smånytt

KONFIRMASJONENE VÅREN 1999

Orkanger kirke søndag 9. mai
Orkdal kirke Kr.h. dag 13.mai
Moe kirke 1. pinsedag 23. mai
Geitastrand 1. pinsedag 23. mai

AVSKJEDSGUDSTJENESTER MED IVER FAGERLI

Søndag 14. juni
Kl. 11.00 Orkanger kirke
Kl. 19.00 Geitastrand kirke
Fredag 19. juni
Moe kirke kl. 19.00
Søndag 21. juni
Kl. 11.00 Orkdal kirke
Selve avskjedsfesten blir søndag 21. juni etter gudstjenesten i Orkdal kirke. Da samles vi fra alle menigheter til avskjedsfest i Orkdal Samfunnshus. Vi håper at det blir stor oppslutning fra hele prestegjeldet både til gudstjenesten og festsamværet. Biskop Finn Wagle blir med begge steder.

UTLYSNING AV PROTESTILLINGEN.

Vi regner med at utlysningen av protestillingen er klar når dette menighetsbladet leses. Departementet håpet å ha utlysningen klar med søknadsfrist rundt 20 juni.

Men det er vel tvilsomt at det blir utnevning i statsråd før i september og at den nye prostens er på plass tidligst ved årsskifte. Vi håper at det kommer gode søkere til denne viktige stilling i prestegjeldet vårt og prostiet.

BREV TIL MENIGHETSBLADET.

Det er kommet en sterk reaksjon på stykket om det 4. bud i siste menighetsblad.

Og reaksjonen er ikke kommet på innholdet, men på språket. Den oppmerksomme leser har sikkert lagt merke til et haleheng på artikkelen der det står bl. a. : Oversatt fra nynorsk til bokmål.

Tungesvik som har skrevet artikkelen er nynorskmann. Vi vil gjøre oppmerksom på at dette er en artikkel vi har fått fra Kristelig pressekontor og at det er de som står bak oversettelsen, og at menighetsbladet tok inn artikkelen slik vi har fått den tilsendt.

Hilsen fra Bangladesh

Livet som misjonær i Bangladesh Rune Jennsen Skjolden fra Orkdal er sammen med sin kone Herborg lærere for norske barn i Bangladesh

Klokka er litt over åtte søndag kveld i Dhaka 29 mars, og airconditionen brummer oppe på veggen foran meg. Med 28 grader såpass seint tyder det på at varmetida er kommet. Det var bare 17 grader i natt, men på dagen tar sola godt.

Jeg har nettopp fulgt Herborg, kona mi, til den amerikanske skolen, der hun skal være på musikaløvelse hele kvelden. Sjølv har jeg fri i kveld, hadde siste spille-eleven i ettermiddag, og planlegging for skoledagen i morgen ble unnagjort tidligere i dag.

Herborg og jeg er sendt ut for Den Norske Santalmisjon for å være lærere for norske unger i Dhaka. Vi er misjonærer, og får stadig større respekt for de andre i kollegiet som har vært ute og jobbet sammen med santaler og bengaler i flere år. Med unntak av Mali, er dette det varmeste landet Santalmisjonen driver misjon i, og Bangladesh blir utover våren og sommeren

åsted for monunstormer og enrome regnbyger. Her nede er det rundt 800 mennesker pr. kvkmilometer, og slik er det - det er så mange. I Norge er folk plasserte i Oslo, Bergen eller noen av de andre større byene, og så kan du gå tre dager på Hardangervidda uten å se noen. Her treffer du folk overalt.

Til å begynne med var det spennende å være her. Vi kom nedover i slutten av juli i fjor. Nygifte, med 60 kilo personlig bagsje og temmelig utkjørte etter noen hektiske sommeruker.

Første dagene her nede: Hvordan skal vi snakke med den dama på kjøkkenet vårt, og som henter skittenklærne på badet? Hun rer opp om morgenen, tar alt av oppvask, og sier: "No, please, brother!" der-

som jeg tar sammen mid-dagskoppene etter et måltid. Etter hvert har vi vent oss til å være arbeidsgivere for to damer; kokke og "aya" (hushjelp). Så gikk det noen måneder, og virkeligheten hentet oss inn. Skal vi være her i 2 år? Uten å reise hjem i mellomtida?

Etter noen måneder kom det pakker fra Norge- det var ikke så langt til Norge like vel.

Siden vi ikke er direkte involvert i arbeidet Santalmisjonen driver ute i landet, har vi bedre tid til å finne egne kontakter. Vi har bl.a. involvert oss en del i den internasjonale kirka. Det er ei herlig smeltegryte av alle mulige bakgrunner, rundt 200 medlemmer. Her mangler mormonerne og Jehovas vitner, ellers tror jeg alle er her. Og det blir gudstjenestene prega av. Ei rolig gudstjeneste på morgenen, og ei for familiene etterpå. Herborg og jeg bidrar musikk, og Herborg har også

«Steinhakker-ungene»

ledet gudstjenesten. Dette er den plass vi får åndelig påfyll. Elles treffer de skandinaviske en kveld for å be, syng og vitne for hverandre. Det trengs, for alt ellers her skjer på engelsk.

Siste halve året har Herborg og jeg engasjert oss litt i noen familier som holder til utenfor skolen vår. De knuser dårlig murstein som seinere skal brukes som fyllkalk i støypinga. Dette skjer med hammer, og ungene hjelper til fra de er tre-fire år gamle. For oss har dette blitt en herlig kontakt. Familiene er herlige "orkdalinger", har praktisk syn på det meste, og er lette å "drøse" med. Disse familiene eier såpass mye at de kunne fått plassert det i ei god trillebåre. Det meste er kokekar og pledd. Pleddene fikk de av oss i høst, da gradstokken krøp ned mot 10 råkalde plussgrader om natta. Kommer du om kvelden etter at arbeidet er ferdig, blir du bydd den beste plassen. Sjølv om de tjener 15 kroner dagen får du som regel en tallerken mat dersom den er ferdigkokt.

Det som er faren her nede er å gjøre folk avhengige av oss, hvite og pengesterke som gir når vi ser fattige. Drar vi til Gulshan, til

Fra en slumskole de har endel kontakt med

forts. side 5

PÅSKE UNDER EKVATOR

Palmesøndag var det konfirmasjon på den norske skolen i Nairobi. Tilsynsmann Edvard Helland forrettet, og gudstjenesten var ikke så veldig forskjellig fra en gudstjeneste i Norge, selv om den foregikk i en forsamlingsal. Nairobi ligger nesten 1.800 m over havet, så for den del kunne man si det var en fjellkirke, men pyntingen med palmeblader og bananklaser sa oss klart at vi ikke var på Søvasskjølen fjellkirke. Dessuten stemte det ikke med en nattetemperatur over 15 grader og dagtemperatur til dels opp i det dobbelte.

Familien Bergem valgte altså en annerledes påskeferie i år, selv om det egentlig var et familiebesøk. Min bror og svigerinne er henholdsvis lærer og rektor på den nevnte skolen, som drives av Norsk Luthersk Misjonssamband.

Et besøk i Kenya, og spesielt Nairobi, viser at vi bor i et ekstremt fredelig og trygt land. Strømgjerde og vakter med køller og hunder passer på området på 80 mål som misjonen har ikke langt fra Karen Blixens berømte farm.

Som i Norge er det mange rike i Kenya. De bor i store hus med stor inngjerdet og bevoktet hage. Men Kenya har mange flere fattige som bor i skur med bølgeblikktak og lever på en brøkdal av det vi ville kalle sultelønn.

Fra langfredag til 2. påskedag var Elisabeth og jeg i Pokot, vel 40 mil nordvest for Nairobi. Påskedag ble vi med misjonær Morten Korsvik på

gudstjeneste i Tartar, en nokså nystartet menighet i nærheten av misjonsstasjonen i Kapenguria. Landcruiseren humpet seg fram på det vi i Norge ville kalt en fast potetåker til kirkestedet, en liten jordfleck under et tre. Av stokker hadde man laget tre benker, og der satte de seg etter hvert, mennene fremst, og kvinnene og barna bak. Til sammen ble de vel mellom 30 og 40. Vi som var gjester, fikk krakker og satt foran på siden. Etter en stund sa presten at de måtte begynne å synge. De begynte å klappe rytmen og en av kvinnene begynte som forsanger med svar fra de andre. Dette var visstnok typisk for sangene i Pokot.

Formen var nok enklere enn i en høytidsgudstjeneste i Orkdal, men både kunngjøring, tekstlesing og trosbekjennelse var med. Ungdomskor hadde de også. I tillegg var det vitnesbyrd før Morten Korsvik prekte over teksten fra Joh. 20. Våre problemer med bokmål og nynorsk

blir små i forhold til det kenyanerne sliter med. Alt måtte tolkes mellom pokot og swahili, og gjestene fra det kalde nord gjorde jo at man også måtte tolke til og fra engelsk. Men om språk og former var annerledes, var det akkurat det samme glade påskebudskapet som kom fram, og jeg er ikke sikker på om vi har tatt innholdet i det noe bedre til oss enn menigheten i Tartar.

Etter gudstjenesten ble vi bedt hjem til presten på en kopp chai. Han har tre jordhytter med stråtak, et maislager, en maisåker og to kyr. Det er greit å ha noe å spe på den beskjedne prestelønnen med når man skal fø kone og sju barn. Så fikk vi også se tomten menigheten nå hadde kjøpt for å bygge kirke på. De har ikke så mye penger, men det blir sikkert en enkel bygning om en tid. I Kenya som i mange andre afrikanske land er det kirkevekst, og det er ikke de materielle ressursene som er grunnlaget for det. Det har det vel heller aldri vært.

Afrikanerne er åpne for evangeliet og etterspørselen etter kunnskap er stor. Derfor driver Misjonssambandet et utstrakt litteraturarbeid med base på skolens område i Nairobi. Der var også Steinar Svendsen innom og lastet Landcruiseren full av bøker. Kona Reidun hadde kommet fra Norge kvelden før, og nå stod de på farten til Arusha i Tanzania. Mens vi spiste frokost, fortalte de begeistret om den muligheten som lå i evangelisering med litteratur. Scripture Mission har en betydelig del av bokmarkedet. Reidun og Steinar fortalte at de pleide å dra rundt på markedene. Der stilte de opp bilen, åpnet bakdørene og solgte bøker, hefter, plakater og annet materiell. Vi spurte om de var redde, men nei, folk respekterte dem.

Forts. side 5

Norske turister utenfor Karen Blixens hus, familien Bergem

Fra Minnesota til Orkdal

-Kanskje du er en av dem som har hilst på et sjarmerende, amerikansk ektepar etter gudstjenesten i Orkdalskirka en søndags formiddag? - Marjorie og John Gjevne kom til Norge i januar, fra byen Noorhead i Minnesota, og har nå slått seg ned i Orkdal for en tidhan arbeider på sykehuset, hun er foreløbig hjemme.

Begge to har norske røtter; alle besteforeldrene kom fra Norge. De snakker godt norsk, og er veldig interessert i å komme i kontakt med orkdalingene. Hovedgrunnen til Norgesoppholdet er at de ønsker å finne ut mer om slekta si, og lære den norske kulturen bedre å kjenne.

-Jeg tok meg en tur og besøkte dem en kveld, og møtte stor gjestfrihet og åpenhet. De fortalte litt om arbeidet i kirka si, som heter: " Savior's Lutheran Church" .:

- "Hos oss går "alle" i kirka, det er et stort sosialt felleskap med mange forskjellige aktiviteter, som f. eks barnekor, felleskor, instrumentale grupper, bibelgrupper, håndball, m.m. Vi har også et spesielt ansvar overfor de eldre i menigheten, fattige og hjemløse.

-Selve gudstjenesteformen her i Orkdal er mye lik vår, og vi kjenner oss hjemme i kirka. Gudstjenesten betyr svært mye for oss, uansett hvor vi oppholder oss i verden prioriterer

vi det kristne felleskapet i Guds hus. Vi tror at Gud ønsker at vi slik skal møtes for å lovprise Ham, lytte til evangeliet og feire nadverd sammen"

-Marjorie og John har mange interesser, de er svært glade i sang og musikk- savner forøvrig sterkt et kirkekor her- De spiller piano, tverrfløyte og cello. Dessuten er John en ekte jernbaneentusiast: Han har skrevet to bøker om emnet, er en ivrig modellbygger, og hans neste mål er å få oppleve Flåmsbanen.

-Et "fargerikt" ektepar som det er vel verdt å bli kjent med! -Til slutt kommer Marjorie med en innbydelse til kvinner som kunne tenke seg å bli med i en bibelgruppe: " Jeg ønsker å starte opp med en studiegruppe for kvinner, og ønsker dere hjertelig velkomne hjem til meg! Da

kan vi få et fint fellesskap og lære mer om Bibelen. Ta gjerne telefonen og ring til meg på nummer 72485474"-

-Jeg takker for meg, overbevisst om at våre nye venner i Orkdal er et spennende bekjentskap!

Solveig

PÅSKE UNDER..

forts. fra side 4

En uke senere, vel hjemme i Norge, fikk vi høre at Steinar Svendsen var skutt og drept under et ran på misjonsstasjonen i Arusha. Det ble en påminnelse om at arbeid i Guds rike ikke er noen lettveit vei til menneskelig lykke og suksess, men at det like gjerne kan være farlig. Men verken vold, sykdom eller ulykker har noen gang klart å stanse evangeliet, og det gjør det vel heller ikke nå, verken i Tanzania eller Kenya.

John Egil Bergem

forts. fra side 3, Bangladesh

markedet, er det yrkestiggere på hjørnene. De jobber organisert, får av folk og har en yrkes stolthet. Slike folk blir perplekse dersom vi snakker med dem- de er ikke vant med å bli tilsnakket mens de er på jobb. Og folk gir til dem; bengalere og utlendinger. "Våre" hakkere vet at de aldri får penger. Og dermed er det en glede å få lov til å komme med noe innimellom. To av fedrene skal om ei stund få låne hver sin ricksha av oss. For penger vi har fått fra Norge skal vi bl.a kjøpe to sykler, og dermed tjener disse familiene dobbelt så mye som vanlig. De andre familiene skal få seg tak over hodet. De vet ikke om det enda, for sprer vi forvent-

ningene, spres rykte om at vi gir- og det er nok av folk som trenger hjelp her i Dhaka.

Jeg vet at det folk i Orkdal som ber for oss. Takk skal dere ha. Dere kan fortsette med det, og be om at den hjelpa vi tilbyr er av det rette slaget, og at vi får vist hvem som er verdens frelser. Det er det det dreier seg om her nede, bak alle andre småproblemer og utfordringer. Dere kan også be for oss som er her ute - mot hjemlengsel og giddaløse som dukker opp innimellom.

Til dere som har lyst til å se hvordan Santalmisjonen jobber, kan jeg bare ønske velkommen nedover. Santalmisjon-en har et gjevt gjestehus og det er mye å se her nede, skriver Rune Jenssen Skjolden.

SLEKTERS GANG

DØPTE

ORKDAL

19.04.: Sara Bjørndal Meistad
 19.04.: Amalie Nielsen Røhme
 01.05.: Lena Olsen
 01.05.: Ailin Steinshaug
 03.05.: Runar Tuflåt
 (døpt i Horg kirke)
 03.05.: Erlend Tuflåt
 (døpt i Horg kirke)
 03.05.: Ida Kattem
 (døpt i Rindal kirke)

VIGDE

ORKLAND

02.02.: Magne Monseth og
 Wenche Graff

DØDE

ORKDAL

05.04.: Sigurd Torbjørn Strømsvåg,
 f. 1923
 15.04.: Turid Grønvold, f. 1954
 18.04.: Dagrun Skålholt, f. 1919
 28.04.: Arn J. Fagerholt, f. 1911
 05.05.: Trygve Hansen, f. 1901

ORKANGER

08.04.: William Jakobsen, f. 1919
 14.04.: Magnhild Johanne Karlsen,
 f. 1919
 24.04.: Lina Oline Grøseth, f. 1913

ORKLAND

25.04.: Henrik Kvåle, f. 1904
 01.05.: Olav Dalen, f. 1914

GEITASTRAND

23.04.: Ellen Kvernmo, f. 1904
 29.04.: Sirianna Aasen, f. 1904

Pinse, - for de yngste leserne

Pinse er til minne om at disiplene fikk Den Hellige Ånd. Da Jesus hadde reist tilbake til himmelen til Gud, var disiplene veldig redde. Hva skulle de gjøre uten mesteren sin? Da sendte Gud Den Hellige Ånd til dem. Den Hellige Ånd skulle trøste dem og hjelpe dem til å tro på Jesus også når de ikke kunne se ham lenger. Den Hellige Ånd kommer også til oss.

Ånden kom som en stor ildtunge og satte seg på hodet til hver av disiplene. Da gikk de straks ut og fortalte om Jesus og alt de hadde opplevd sammen med ham. Selv om det var mennesker med mange ulike språk som hørte dem, forsto de alle hva de sa.

Over 3000 menn ble døpt første pinsedagen som siden gjerne er blitt kalt kirkens fødselsdag.

I kirken er fargen til pinse (den liturgiske fargen) rød til minne om ildtungen. Et viktig symbol i pinsen er duen. Evangeliet forteller at Den Hellige Ånd kom over Jesus som en due da han ble døpt i Jodan. Pinsen er både en høytid i kirken og en stor vår-fest. I gamle dager var

pinsen tiden for den første sammenkomsten ute i det fri mange steder. Bygdefolket samlet seg og brente bål på alle hauger omkring, det var konkurranser, og leker, dans og spill. Det var viktig at det kom mest mulig røyk fra bålet, men det var bare for moro skyld. Røyken skulle verne om åker og eng. Bålbrenning skulle fremme voksterkreftene og skremme vekk alt vondt pakk. Flere steder er det fremdeles tradisjon å spise pinsefrokost ute i hagen, til glede for store og små. I dag er pinsen en av de største utfartshelgene i landet vårt.

*Kristin Astrid
 Berland Øystese,
 KPK*

Helgevakter

fra 21.05. t. o. m. 28.06.1998

21. - 24.05.: Kap. Lilleberg
 06. - 07.06.: Vik.prest Rasmussen
 13. - 14.06.: Kap. Lilleberg
 20. - 21.06.: Kap. Lilleberg
 27. - 28.06.: Vik.prest Rasmussen

Telefoner:

Fung. prost Aasen: 72 48 41 88
 Kap. Lilleberg: 72 48 10 44
 Vik.prest Rasmussen: 73 52 27 89
 Mobil (helgene): 92 84 44 81

Forming - Hobby
 Formingsmaterieell - Leker -
 Kontorrekvisita
 Tlf. 72 48 10 57

MAGNE STAVELI & Co.
 Orkanger - Tlf. 72 48 00 65

Orkdal Skrift- og Steinhuggeri
 Gravmonumenter / Inskripsjoner / oppussing
 Jostein Holvik, Dikesveien 1, 7320 Fannrem - Tlf. 72 48 50 60

Orkanger Kjemiske Renseri
 CUBUS
 ORKEDALSVEIEN 26B

Dørdal & Sønner AS, 7310 Gjølme
 Utfører alt i betong og tre.
 Aut. entreprenør
 Tlf. 72 48 13 72 / 72 48 07 97

Denne plassen er ledig for ny annonsør.

ANSVAR
 FORSIKRING
 Tlf. 72 48 51 75

Orkdal Bil a/s
 Audi Bårdshaug
 7300 Orkanger

**ADVOKAT
 OLA FOSSVOLL**
 Medlem av Den Norske Advokatforening
 Orkedalsveien 31, 7300 Orkanger
 Tlf. 72 48 09 22 - Fax. 72 48 11 70

MENIGHETSDATA

Åpningstider Kirkekantoret:
 Mandag - fredag kl 10 - 14.
 Prestene: Tirsdag - fredag kl 10 - 12
Telefoner:
 Kontoret 72 47 97 50
 Telefax 72 47 97 58
 Mobil 92 84 44 81
 Moe kirke 72 48 44 80
 Orkdal kirke 72 48 51 06
 Den Gode Hyrdes kpl. 72 48 06 71
 Mob.tlf. Fjellkirka 94 65 64 15
Boligtelefoner:
 Res.kap. Aasen 72 48 41 88
 Kap. Lilleberg 72 48 10 44
 Diakon Solberg 72 48 57 86
 Margit Sødahl 72 48 91 38
 Kirkeverge Rask (modem) 72 48 17 86
 Organistene Wrobel ... 72 48 51 42
Kasserer Orkdal Menighetsblad:

Postgiro: 0802 3268729
Ekspedisjon:
 Tore Høstø, Svorkmo

CHRONO Orkanger
 ORKANGER UR OG OPTIKK A/S
 Urmakermester Brage Rindal

OLAV EILERTSEN
 Transport Inn- og utland
 Tlf. 72 48 22 55

ARNE K. MO - Fannrem
 Tlf. 72 48 58 11

Gullsmed RØHME
 Tlf. 72 48 01 91 - Orkanger sentrum

Denne plassen er ledig for ny annonsør.

FOTOGRAF KVARSNES
 Orkanger - Tlf. 72 48 10 34

Kvernmo Bruk A.S.
 Trelast, byggvarer, paller
 Tlf. 72 48 13 22

Gjølme Sementvarefabrikk
 Tlf. 72 48 03 93

Orkel Maskiner og redskaper fra
**Joh. Gjønnes Mek. Verksted AS
 Jernindustri A.S.**

Orkdal Begravelsesbyrå
 v/ Gangås, Udduvn. 10,
 Tlf. 72 48 56 41 - 7320 Fannrem

ORKDAL SPAREBANK
 Postboks 8 - 7301 Orkanger - Tlf. 72 46 63 00

EL-KONTAKT
 Tlf. 72 48 54 84
 Elektrisk installasjon

Størseth Ur & Optikk as
 Orkedalsveien 67, 7300 Orkanger
 Tlf. 72 48 22 50

Orkla Helseartikler a.s
 Tlf. 72 48 16 00 - Orkanger

Fannrem Farvehandel A.S.
 Gulvbelegg, tepper, maling, gardiner
 Tlf. 72 48 53 32

**FAGERLI
 OFFSET AS**

STØTTEANNONSER

INTEROPTIK
 Orkanger Ur og Optikk as
 Optiker Arne O. Svensson

ORKDAL FARGE OG INTERIØR
 Tlf. 72 48 03 57

ORKLA S-LAG
 HOVEDKONTOR - TLF. 72 48 02 00

ROSTAD MØBLER A.S.
 Stort utvalg
 Telefon 72 48 02 35, Orkanger

Solligård
 elektriske
 UTSTYRSFORENING
 Tlf. 72 48 02 38 - Postb. 58, 7301 Orkanger

ORKLA BRANNKASSE
 - Forsikring
 - Finansiering

**Begravelsesbyrå
 Høivik**
 TLF. 72 48 50 60 - 7320 FANNREM

EINAR NØSEN & CO.
 Tlf. 72 48 51 97 - Fannrem

Orkdal Varme & Sanitær A.S.
 Fannrem - Tlf. 72 48 53 93

Orkla Exolon
 7301 ORKANGER

Vi ønsker å skape en verdig
 ramme rundt gravferden

Orkla Shipping & Trading A.S.
 7300 Orkanger - Telex 55 319
 Tlf. 72 48 13 95 - 72 48 15 85

Advokatene Mjones
 Evjensv. 3, 7300 Orkanger
 Telefon 72 48 17 00

Orkla-Egg a.s
 7320 FANNREM ☎ 72 47 98 50

Orkdal Malerforretning A.s
 Vi utfører maling- og gulvarbeider
 Tlf. 72 48 54 90

FOKUS Bank

Vi leverer trykksakene du trenger
 - til riktig pris!
 Tlf. 72 48 44 40

FULLDISTRIBUSJON

RETURADRESSE:

Orkdal Kirkekontor, 7320 Fannrem

- det skjer i menigheten

Orkland Menighet

Onsdag 27. Kl.20.00 :	Delemøte	Svorkmo Misjonshus
Mandag 1. juni Kl.20.00	Misjonsmøte	Margit og Ingvar Grytdal
Fredag 29. mai kl 11.00	Eldretreff	Svorkmo Misjonshus
Onsdag 10. juni	Hyttemøte	
Mandag 29.juni Kl.20.00	Misjonsmøte	Karen og Åsmund Granheim

Hyggestund på Gjølme Bedehus

Lørdag 6. juni kl. 11.00. Det blir kåseri, mye sang, utlodning og andakt. Alle er hjertelig velkommen! Gjølme Misjonsforening.

Vårfest

Onsdag 3. juni kl. 19.00 arrangerer Orkland mannskor vårfest i Fannrem Misjonshus.

- vi går i kirka

31.05. Pinsedag.

Orkdal kirke kl. 11.00

Høytidsgudstjeneste v/fung.

prost Aasen.

Offer til Indremisjonen.

Nattverd.

Orkanger kirke kl. 11.00

Høytidsgudstjeneste v/kap.

Lilleberg.

Offer til Sjømannskirken.

Nattverd.

Konfirmanttreff.

Geitastrand kirke kl. 11.00

Høytidsgudstjeneste v/vik.prest

Rasmussen.

Offer til Santalmisjonen.

Nattverd.

Moe kirke kl. 19.00

Høytidsgudstjeneste v/fung.

prost Aasen.

Offer til Menighetsarbeidet.

Nattverd.

07.06. 1. s. e. pinse.

Lisbetsæter kl. 11.00

Friluftsgudstjeneste v/ sokne-

prest Aae og vik.prest
Rasmussen.

14.06. 2. s. e. pinse.

Orkanger kirke kl. 11.00

Høymesse v/prost Fagerli og
kap. Lilleberg.

Offer til menighetsarbeidet.

Avskjedsgudstjeneste.

Oppstuggu Berbu kl. 11.00

Gudstjeneste v/vik.prest

Rasmussen.

Geitastrand kirke kl. 15.00

Kveldsmesse v/prost Fagerli
og kap. Lilleberg.

Offer.

Fredag 19. juni kl. 19.00

Moe kirke. Kveldsmesse v/

prost Iver Fagerli og fung.

prost Bertel Aasen.

Avskjedsgudstjeneste.

Offer til Menighetsarbeidet.

Sang av Orkdal Pensjonistkor.

21.06. 3. s. e. pinse.

Orkdal kirke kl. 11.00

Høymesse v/ prost Fagerli,
fung. prost Aasen og kap.

Lilleberg.

Biskop Finn Wagle deltar.

Offer til Menighetsarbeidet.

Avskjedsgudstjeneste.

28.06. 4. s. e. pinse.

Orkdal kirke kl. 11.00

Høymesse v/vik.prest

Rasmussen.

Offer.

Søvasskjølen fjellkirke kl.12.00

Familiegudstjeneste v/ kap.

Lilleberg.

Offer til Fjellkirka.

Utfartsdag for Geitastrand

menighet.

TELEFONET- Prestekontor

Sentralbord	72 47 97 50
Solberg, Sverre ..	72 47 97 51
Ølstøren, Atle	72 47 97 52
Sødal Margit	72 47 97 53
Prest/organist	72 47 97 54
Rask, Helge	72 47 97 55
Rask, Helge [modem]	72 47 97 57
Prest	72 47 97 56
Mobil kirkeverge	92 84 44 80
Mobil prest	92 84 44 81

ORKDAL MENIGHETSBLAD

Redaktør: Bertel Aasen

Redaksjonsmedlemmer:

Jon Egil Bergem og

Solveig Langtind

Trykk: Fagerli Offset AS

7330 Svorkmo -

Tlf 72484440 Fax. 7248 44 34